

—Per ventura ara per ara el PP no presentarà una moció de censura, perquè, d'una banda, el seu president, José Ramón Bauzá, no és diputat del Parlament; i, d'una altra, perquè, tot i que ha anunciat que la podria presentar per guanyar-la i just després convocar eleccions, resulta una possibilitat estrambòtica. Però després del congrés extraordinari dels conservadors, el dia 6 de març, tot pot canviar. No temeu que aleshores sí que presentin la moció de censura, després de setmanes de forçar el PSOE i el Bloc a perdre votacions al Parlament per demostrar la debilitat del govern?

—Ja ho he dit moltes vegades aquest dies. No tinc por d'una moció de censura. No puc estar pendent d'això. Si la presenta o no és cosa del PP. La meua responsabilitat és l'estabilitat institucional. Per això he fet una crida al sentit de país, imprescindible, de totes les forces polítiques, no tan sols les que som al govern, sinó també a les de l'oposició, perquè, amb sentit institucional, fem feina, cadascú al lloc on és, per lluitar contra la crisi econòmica que sacseja els nostres conciutadans. I estic convençut que, tant el PP com UM, deixaran que el govern faci la seva feina. Sigui com vulgui, jo tinc clar que la meua feina i la meua responsabilitat és treballar per sortir de la crisi econòmica, tal com hem fet i continuarem fent, encara que ens facin perdre votacions al Parlament.

—Rompre amb UM no implica un risc seriós per al PSOE, amb vista a les eleccions de l'any vinent?

—Les eleccions encara són lluny. El resultat del PSOE dependrà de les mesures que prenguem i de la feina que fem. Tenim el full de ruta molt clar i també sabem quins projectes hem de dur endavant. Els catorze mesos que resten fins a les eleccions seran vitals perquè el PSOE de les Balears assolisqui el repte que té davant, que és de ser la força majoritària. De tota manera, com ja he dit abans, m'agradaria que UM fes allò que li pertoca de fer i que en el futur ens poguéssim retrobar.

Miquel Payeras

Enfrontaments interns amenacen la continuïtat d'Eivissa pel Canvi

ERC encapçala un sector que considera acabat el projecte unitari de l'esquerra i impulsa una nova formació amb aspiracions centristes.

Per si l'esquerra balear no tingués prou problemes amb la situació creada a Mallorca, també a Eivissa s'ha encès un foc a les files progressistes. Es tracta d'una situació molt diferent i d'intensitat encara limitada, però que amenaça la unitat dels partits minoritaris de l'esquerra. Aquesta unitat, vertebrada a l'entorn a la plataforma Eivissa pel Canvi (ExC), ha estat el factor que ha permès als progressistes eivissencs de guanyar dues eleccions en vuit anys.

Esquerra Unida, Esquerra Republicana de Catalunya, Entesa Nacionalista i Ecologista i nombrosos independents formaren a final del 2006 —en plena lluita contra les autòpistes impulsades per Jaume Matas i Abel Matutes— la coalició Eivissa pel Canvi, com a nexa d'unió entre totes les formacions situades a l'esquerra del PSOE. De fet, molts dels principals caps visibles eren dirigents del moviment antiautopista. Aquest procés d'unitat, afegit a l'aliança preelectoral signada amb els socialistes abans de les eleccions del 2007, donà la victòria als progressistes a les principals institucions de les Pitiüses i afavorí també l'arribada de Francesc Antich al govern balear. Era la segona vegada que passava, amb un esquema semblant, després de la victòria de Pilar Costa el 1999.

Però ara un sector d'ExC ha sorprès tothom en considerar que aquesta fórmula ja no té sentit i que s'ha

d'eliminar. Els impulsors d'aquest corrent són definits ben clarament: el secretari de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya, Bernat Joan, i alguns dels seus companys més propers dins ERC de les Pitiüses. La resta de partits i independents mostren opinions que oscil·len entre la defensa total de la continuïtat d'ExC i el reconeixement que cal alguna modificació interna, però sense ruptura.

“EU ho vol controlar tot”. En una conferència pronunciada ja fa un parell de mesos al Club Diario de Ibiza, Bernat Joan va afirmar que ExC ja és una experiència “finiquitada” i va apostar per la creació d'un partit nou, amb vocació “insularista” i capaç d'atreure l'electorat “centrista”. Això significa, a la pràctica, trencar la unitat que ha permès les úniques victòries progressistes a Eivissa i emprendre un nou experiment. Ningú no va donar gaire importància a aquestes declaracions, però poc després se sabia que un altre simpatitzant d'ERC havia impulsat la inscripció d'un partit anomenat Gent per Eivissa al registre oficial del Ministeri de l'Interior espanyol. Aquest fet va enverinar considerablement l'ambient intern i va fer que esclatàs una crisi oberta.

“Ja fa temps que ExC està liquidada. Jo propòs que tenguim data de caducitat en aquesta mateixa legislatura”, afirma Bernat Joan. Segons ell, Esquerra Unida “ho vol controlar tot”

VICENT MARÍ

Assemblea general d'Eivissa pel Canvi.

dins la plataforma progressista. “EU vol convertir ExC en la seua *marca blanca* i apropiar-se-la”, afegeix.

Però aquestes no són les úniques crítiques que fa. També opina que gran part dels càrrecs públics d'Eivissa pel Canvi “van a la seua i passen olímpicament d'allò que decideix ExC”. Joan, òbviament, no inclou entre aquests càrrecs la seua esposa, Esperança Marí, diputada al Parlament, però sí alguns altres que considera deslligats de la dinàmica i les decisions de la plataforma.

Les reaccions han estat contundents. La secretària general d'Esquerra Unida, Elva Alonso, s'ha limitat a contestar a Bernat Joan que, si no es troba còmode a ExC, “se'n pot anar”. També les altres formacions, com els nacionalistes d'ENE-PSM, defensen la permanència, amb canvis, d'ExC. Igualment, els independents, volen continuar, si bé amb modificacions en el funcionament intern –d'un caràcter molt assembleari–, que obliga a convocar continuament reunions de tots els militants per prendre decisions.

“Greu irresponsabilitat”. El conseller insular de Medi Ambient i un dels independents més visibles d'ExC, Albert Prats, ha replicat que “seria una greu irresponsabilitat desunir allò que tant va costar d'unir”, en referència a Eivissa pel Canvi. A més a més, assegura Prats, les veus que demanen la dissolució de la coalició “vénen de sectors molt concrets, però no són majoritàries”. La diputada autonòmica Marián Suárez, també independent però procedent d'EU, considera que el fet que ERC promogui un nou partit “és una cosa dubtosa des del punt de vista ètic i polític”.

Alguns altres simpatitzants progressistes han expressat perplexitat pel fet que algú tan significadament d'esquerreres com Bernat Joan impulsí una formació amb aspiracions centristes.

D'una altra banda, el portaveu d'Eivissa pel Canvi, Josep Maria Garí, independent i director insular de Patrimoni, mira de treure ferro a la situació i diu que “no hi ha mala maror, simplement hi ha debat”. També assegura que hi ha hagut moments de més crispació interna, com és el cas de

la discussió sobre el port d'Eivissa. Tanmateix, Garí forma part dels que volen clarament que ExC continuï i no veu bé la nova estratègia d'ERC.

Sigui com vulgui, l'opinió predominant entre els militants més veterans s'assembla molt a l'expressada no fa gaire per l'editor Miquel Costa: “Si anam junts a les eleccions, podem guanyar o perdre, però si hi anam separats, només podem perdre.” Aquesta frase és repetida incessantment entre els qui rebutgen les tesis d'ERC. Alguns altres opinen, directament, que no es perdrien gaires vots per la possible fuga dels independentistes o que, potser, fins i tot se'n guanyarien entre l'electorat més moderat.

La decisió final s'ha de prendre d'aquí a pocs dies, en assemblea general. El PSOE també mira amb atenció què hi pugui passar, perquè viatja amb el mateix vaixell polític. La coalició PSOE-ExC va guanyar les eleccions eivissenques del maig del 2007 per només 37 vots. Si no s'hagués agrupat tot el vot d'esquerreres, avui governaria el PP. Per això, i malgrat tots els estira-i-arronses que periòdicament separen socialistes i ExC, la formació de centre-esquerra liderada per Xico Tarrés no vol ni pensar en una futura divisió en el si dels seus socis, perquè això amenaçaria també la seua candidatura al Consell d'Eivissa, a la qual suposadament tornarà a aspirar el 2011.

La situació política a Eivissa i a les Balears no pinta bé per a l'esquerra. Paradoxalment, quan el PP es troba més fet malbé per la corrupció i pel caos intern, els progressistes són els qui més es ressenten del desgast, a causa de la mala gestió i les indecisions que s'atribueixen a Francesc Antich a l'hora de conduir aquesta crisi política. A Eivissa, la manca de resultats visibles de la gestió progressista pel que fa a obres i projectes, també erosiona les seues expectatives per al 2011. Per això, hom tem l'*efecte papallona* que pot causar el malestar d'un partit minúscul d'una remota plataforma d'esquerreres d'una circumscripció menor en tot un Govern de les Illes Balears.

Joan Lluís Ferrer

Ara que el PP es troba més fet malbé per la corrupció, els progressistes són els que més es ressenten de la mala gestió